

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Λ. Ηρακλείου 145- 142 31 ΠΕΡΙΣΣΟΣ

τηλ.:210-2592418 fax: 210-2592388

e-mail: mailbox@gt.kke.gr, <http://www.kke.gr>

Παρουσίαση της Εισήγησης της ΚΕ στο 22^ο Συνέδριο του ΚΚΕ

Το μεγαλύτερο, το πιο σπουδαίο, το πιο τιμητικό καθήκον για κάθε κομμουνιστή και κομμουνίστρια είναι η επαναστατική ανατροπή της βαρβαρότητας της καπιταλιστικής εξουσίας, της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Αυτός είναι ο σκοπός ύπαρξης και δράσης του ΚΚΕ από τη μέρα της ίδρυσής του, στις 17 Νοέμβρη 1918. Ζητούμενο συνεπώς είναι, με τις αποφάσεις μας στο 22^ο Συνέδριο μας, να αντιστοιχηθούμε ακόμα περισσότερο με αυτό το στρατηγικό μας καθήκον, να ηγηθούμε της πάλης της εργατικής τάξης και των κοινωνικών συμμάχων της για το σοσιαλισμό. Κάθε επιμέρους καθημερινή μάχη, κάθε επιμέρους καθήκον -ατομικό ή συλλογικό- του κάθε μέλους και στελέχους, της κάθε Κομματικής Οργάνωσης του ΚΚΕ, να εντάσσεται στο μεγάλο σκοπό που έχουμε μπροστά μας.

Αυτό σημαίνει ικανότητα σύνδεσης με πολιτικά πιο απόμακρες μάζες, διεύρυνση της συνδικαλιστικής επιρροής με αλλαγή συσχετισμού δυνάμεων παντού, η οποία όμως πρέπει να αποκτήσει στέρεα ιδεολογικοπολιτικά χαρακτηριστικά, να αποτυπωθεί με οικοδόμηση του Κόμματος σε κρίσιμους χώρους, με ένταξη των πρωτοπόρων εργατών και άλλων λαϊκών δυνάμεων στις γραμμές μας, με ενίσχυση των κομμουνιστικών χαρακτηριστικών των δυνάμεών μας και στο πώς αυτά εκφράζονται στην καθημερινή δράση των ΚΟΒ του ΚΚΕ και των ΟΒ της ΚΝΕ.

Στην πορεία ανάπτυξης των αγώνων, της ταξικής, επαναστατικής πάλης, θα υπάρξουν γεγονότα που θα επιδράσουν καταλυτικά στη συνείδηση. Η όξυνση των αντιθέσεων μπορεί να φέρει αποσταθεροποίηση, ακόμη και κλονισμό της αστικής εξουσίας, ανάπτυξη μεγάλης κίνησης μαζών, εξεγέρσεων, ακόμη και συνθηκών επαναστατικής κατάστασης, αλλά και απόπειρα χτυπήματος του κινήματος από την αστική εξουσία, νέα πιθανή οπισθοχώρηση του εργατικού κινήματος, όπως και δυνατότητες για την «έφοδο στον ουρανό». Χρέος μας είναι να βλέπουμε τα δυναμικά στοιχεία των εξελίξεων, να μη θολώνουμε μπροστά στον προσωρινό αρνητικό συσχετισμό που, όσο δύσκολος κι αν φαντάζει, δεν είναι ακίνητος, στατικός. Έχουμε πίστη στη νίκη της εργατικής τάξης, του λαού μας. Θα τα καταφέρουμε με όπλο τη στρατηγική που έχει χαράξει το Κόμμα μας και με τη δύναμη της Οργάνωσής μας.

Προϋπόθεση όμως γι' αυτό είναι η ιδεολογικοπολιτική θωράκιση του Κόμματος και της ΚΝΕ, η αποφασιστική βελτίωση της λειτουργίας και δράσης όλου του Κόμματος, από την ΚΕ έως τις ΚΟΒ και τις ΟΒ της ΚΝΕ.

Η πολιτική της άρχουσας καπιταλιστικής τάξης και των πολιτικών εκπροσώπων της εναντιώνεται και υπονομεύει συστηματικά το ρεύμα της αντικαπιταλιστικής διεκδίκησης και πάλης με βάση τις σύγχρονες ανάγκες, που κάνει βήματα ανάπτυξης, με νου, καρδιά και οργανωτή το ΚΚΕ, συκοφαντώντας και διαστρεβλώνοντας συστηματικά την ιστορία και τις ιστορικές κατακτήσεις του επαναστατικού κινήματος.

Αντίθετα με τη «θεοποίηση» της ατομικότητας και την απολυτοποίηση της υποκειμενικής αντίληψης της πραγματικότητας και της κίνησης του κάθε ανθρώπου εντός αυτής και κόντρα στις αντιλήψεις περί ενιαίου εθνικού συμφέροντος, το ΚΚΕ φωτίζει το πώς οι ταξικές εκμεταλλευτικές σχέσεις καθορίζουν στην ουσία της τη σύγχρονη καπιταλιστική κοινωνία και επιδρούν καθοριστικά στο περιεχόμενο του συνόλου των κοινωνικών σχέσεων, στις διάφορες μορφές και την κίνησή τους. Από την ίδια αφετηρία, το Κόμμα μας ξεκινά για να μελετήσει και το πώς αναπτύσσεται η

πολύπλευρη δραστηριότητα του ανθρώπου εντός του πλαισίου που διαμορφώνεται από αυτές τις σχέσεις. Αναδεικνύοντας την υλική βάση της κοινωνίας και των κοινωνικών σχέσεων, θεμελιώνεται η ιστορική αναγκαιότητα της επαναστατικής ανατροπής της δικτατορίας του κεφαλαίου, που απλώνει τα δίκτυα της σε όλες τις κοινωνικές σχέσεις που διέπουν την αστική κοινωνία, με την εργατική τάξη ως ηγέτιδα δύναμη της επανάστασης που με όχημα την εξουσία της, καθίσταται ικανή να οικοδομήσει την κομμουνιστική κοινωνία, η οποία θα διέπεται από τις κοινωνικές σχέσεις που προσιδιάζουν σε αυτήν.

Έτσι, το Κόμμα μας, όχι μόνο φωτίζει την ανάγκη της πάλης για την ικανοποίηση των σύγχρονων εργατικών-λαϊκών αναγκών, καθολικά για όλους και για όλες, αλλά αναδεικνύει και την αντικειμενική και ουσιαστική σύμπλεξη των διεκδικήσεων αυτών με το στόχο της κοινωνικής απελευθέρωσης, της απαλλαγής από τα δεσμά της καπιταλιστικής σκλαβιάς, από τις αιτίες των οικονομικών κρίσεων και των ιμπεριαλιστικών πολέμων.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Φτάσαμε στο Συνέδριο με την ολοκλήρωση της συζήτησης των Θέσεων της ΚΕ σε δύο ΓΣ όλων των ΚΟΒ και την πραγματοποίηση όλων των Συνδιασκέψεων των Τομέων και των Οργανώσεων Περιοχής.

Οι Θέσεις της ΚΕ υπερψηφίστηκαν από την συντριπτική πλειοψηφία των κομματικών μελών. Κατά ψήφισαν 8 κομματικά μέλη και λευκό 28 κομματικά μέλη στο σύνολο των χιλιάδων μελών του Κόμματος.

Στις συνδιασκέψεις των Τομέων και Περιοχών οι Θέσεις ψηφίστηκαν ομόφωνα.

Στα καθοδηγητικά όργανα της ΚΝΕ, καθώς και στις ΟΒ, έγινε επίσης συζήτηση και τοποθετήθηκαν θετικά για τις Θέσεις τα στελέχη και τα μέλη της νεολαίας μας.

Παράλληλα, έγινε δημόσιος προσυνεδριακός διάλογος στον οποίο πήραν μέρος μέλη και στελέχη του Κόμματος και της ΚΝΕ, καθώς και οπαδοί του Κόμματος. Όλα τα κείμενα που στάλθηκαν στην Επιτροπή Προσυνεδριακού Διαλόγου είναι στη διάθεση των αντιπροσώπων.

Η συμφωνία που εκφράστηκε σε όλο το Κόμμα αποτελεί γερή βάση για βαθύτερη αφομοίωση και κατάκτηση ενιαίου προσανατολισμού στην ιεράρχηση των καθηκόντων για Κόμμα σταθερό και δυνατό, ικανό να προωθή τη στρατηγική του στην καθημερινή πάλη αυτοτελώς ως Κόμμα και στο κίνημα.

Η ίδια η προσυνεδριακή διαδικασία, η οποία εξελίχτηκε σε μία περίοδο που απαιτούνταν συνδυασμένη πολιτική και μαζική δράση σε πανελλαδικό επίπεδο για να αποκαλυφτεί πλατιά και να αντιπαλευτεί ο χαρακτήρας του νέου γύρου της αντιλαϊκής επίθεσης του κεφαλαίου και της κυβέρνησης της ΝΔ σε όλα τα μέτωπα που αφορούν τη ζωή της εργατικής λαϊκής οικογένειας, να στηριχθεί ο αγώνας επιβίωσης των βιοπαλαιστών αγροτών, καθώς επίσης και δεκάδες άλλες μικρές και μεγαλύτερες κινητοποιήσεις κλάδων, χώρων δουλειάς, τροφοδοτήθηκε από νέα πείρα και συμπεράσματα ώστε «εν κινήσει» να δοκιμάζεται η ικανότητα οργάνων και στελεχών από «πάνω» προς τα «κάτω» να εξασφαλίζεται η ιδεολογική-πολιτική και οργανωτική ετοιμότητα να ανταποκρινόμαστε στα τρέχοντα καθήκοντα, χωρίς να αποσπάζεται η προσοχή από το βασικό: Τις προϋποθέσεις και τα κριτήρια που πρέπει να κατακτιούνται ώστε η συνολική κομματική δουλειά να αντιστοιχείται και να υπηρετεί το Πρόγραμμά μας, για να κερδίζουμε νέες δυνάμεις από την εργατική τάξη πρώτα και κύρια, σε κρίσιμους χώρους δουλειάς, κλάδους και επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας.

Αυτό δεν αφορά ορισμένες ποσοτικές - αποσπασματικές βελτιώσεις, αφορά τη γρήγορη προσαρμογή στην ποιότητα όλων των πλευρών της καθοδηγητικής δουλειάς,

ώστε το Κόμμα να είναι έτοιμο για όλα, για σκληρές ταξικές συγκρούσεις, όποια κι αν είναι η πορεία των εξελίξεων.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

35 χρόνια μετά την αντεπανάσταση, την ανατροπή του σοσιαλισμού και την καπιταλιστική παλινόρθωση στη Σοβιετική Ένωση και τα άλλα κράτη της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, το ΚΚΕ παλεύει σταθερά μέσα σε αντίξοες συνθήκες διεθνούς αρνητικού συσχετισμού δυνάμεων. Η νίκη της αντεπανάστασης και η μελέτη των αιτιών της επιβεβαιώνει τη σημασία της θεωρίας του επιστημονικού κομμουνισμού, ανεβάζοντας την ικανότητα του Κόμματος να μπαίνει επικεφαλής στη σύγκρουση με την αστική τάξη.

Αντίθετα, ο καπιταλισμός, που κυριαρχεί σήμερα παγκόσμια, δίνει την ευκαιρία να αποκαλυφθούν οι μύθοι του, ανάμεσα στα άλλα ο μύθος του «ανίκητου». Έχουμε βαθιά πεποίθηση ότι ο καπιταλισμός όχι μόνο δεν είναι ανίκητος, αλλά συγκλονίζεται από αζεπέραστες αντιφάσεις. Είναι το εκμεταλλευτικό σύστημα που αδυνατεί να ικανοποιήσει τις λαϊκές ανάγκες, γεννάει φτώχεια, ανεργία, κρίσεις και προσφυγιά. Ο καπιταλισμός είναι αντίπαλος των λαών, ταυτισμένος με τους ανταγωνισμούς και τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους για το κυνήγι του κέρδους των μονοπωλίων, τον έλεγχο των αγορών και των πλουτοπαραγωγικών πηγών, των ενεργειακών κοιτασμάτων και των δρόμων μεταφοράς ενέργειας και εμπορευμάτων, την υπερεκμετάλλευση των εργαζομένων, των λαών.

Η επιβράδυνση της διεθνούς οικονομίας αναδεικνύει το μεγάλο μέγεθος του υπερσυσσωρευμένου κεφαλαίου, το οποίο δεν μπορεί να επενδυθεί διασφαλίζοντας ικανοποιητικό ποσοστό κέρδους. Σε αυτό το πλαίσιο και με δεδομένη την όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, προωθείται η στροφή προς την πολεμική οικονομία και προετοιμασία με στόχο, αφενός να μεταθέσουν με τις νέες επενδύσεις το χρόνο εκδήλωσης της επόμενης καπιταλιστικής κρίσης και αφετέρου να διαμορφωθούν προϋποθέσεις για μια σχετικά ελεγχόμενη μεγάλη απαξίωση κεφαλαίου στις διάφορες πολεμικές εστίες. Η στροφή αυτή συνοδεύεται από την τάση αύξησης του βαθμού εκμετάλλευσης και μείωση των δαπανών κοινωνικής πολιτικής στα καπιταλιστικά κράτη.

Σήμερα πληθαίνουν τα στοιχεία που τεκμηριώνουν πως βασικός παράγοντας που τροφοδοτεί και οξύνει τον ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό και τις συγκρούσεις σε διεθνές επίπεδο είναι η υποχώρηση της οικονομικής δύναμης των ΗΠΑ σε σχέση με την ισχυροποίηση της Κίνας, αλλά και η όξυνση των αντιθέσεων μεταξύ των κρατών-μελών του NATO και της ΕΕ, καθώς και των αντιθέσεων στο εσωτερικό τους. Απέναντι στην ευρωατλαντική συμμαχία προβάλλει η υπό διαμόρφωση ευρασιατική, με βασικές δυνάμεις την Κίνα που τείνει να κατακτήσει την πρώτη θέση στην παγκόσμια καπιταλιστική αγορά και τη Ρωσία που παραμένει η 2η ισχυρότερη στρατιωτική δύναμη. Άλλα ανερχόμενα καπιταλιστικά κράτη, όπως η Ινδία ή η Τουρκία, κινούνται ανάμεσα στα δύο ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Για πρώτη φορά μετά το Β΄ Παγκόσμιο Ιμπεριαλιστικό Πόλεμο, βρισκόμαστε τόσο κοντά σε έναν Γ΄ Παγκόσμιο Ιμπεριαλιστικό Πόλεμο. Η επισήμανση αυτή προκύπτει και από το γεγονός της εντατικής προετοιμασίας των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, των ιμπεριαλιστικών ανταγωνιζόμενων πόλων, που είναι αντίστοιχη, ανάλογη με αυτή του Μεσοπολέμου. Βεβαίως, η μορφή και τα μέτωπα που θα σχηματιστούν στην πορεία, θα αποτυπωθούν καλύτερα στην εξέλιξή τους. Η αναμέτρηση για την κατάκτηση της κορυφής της ιμπεριαλιστικής πυραμίδας είναι αμείλικτη. Εκδηλώνεται σ' ένα διαρκώς διευρυνόμενο πεδίο αντιπαράθεσεων σε στρατηγικής σημασίας κλάδους της οικονομίας, τις άμεσες ξένες επενδύσεις και εξαγωγές κεφαλαίου σε άλλη μορφή, στις πολιτικές-στρατηγικές συμμαχίες και

στηρίγματα, τους στρατιωτικούς εξοπλισμούς, τις σπάνιες γαίες, την Τεχνητή Νοημοσύνη και γενικότερα την τεχνολογική υπεροχή, τις εφοδιαστικές αλυσίδες, τα λιμάνια, τη ναυπηγική βιομηχανία, τη ναυτιλία και σε άλλους τομείς. Στρατηγικές κινήσεις των ΗΠΑ, της Κίνας αλλά και της Ρωσίας προκαλούν αλλαγές στον παγκόσμιο χάρτη, τροφοδοτούν όξυνση των ανταγωνισμών και ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Οι συμμαχίες μπορεί να αλλάζουν, να αναδιατάσσονται, αλλά το βασικό στοιχείο που καθορίζει τον ταξικό τους χαρακτήρα και συνεπώς την ουσία της ευρωατλαντικής και υπό διαμόρφωση ευρασιατικής συμμαχίας είναι η οικονομική βάση των καπιταλιστικών κρατών που τις συγκροτούν, δηλαδή η κυριαρχία των μονοπωλίων και τα συμφέροντά τους. Συνεπώς, το δίλημμα «ευρωατλαντικό ή ευρασιατικό στρατόπεδο» είναι ψεύτικο, στρέφεται ενάντια στα συμφέροντα της εργατικής τάξης, των λαών, υπονομεύει την αυτοτελή ιδεολογική-πολιτική πάλη τους για την ανατροπή του καπιταλισμού, για το σοσιαλισμό-κομμουνισμό.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Το ΚΚΕ καταδίκασε αποφασιστικά τη στρατιωτική επίθεση που εξαπέλυσαν οι ΗΠΑ στις αρχές Γενάρη ενάντια στη Βενεζουέλα και το λαό της. Καταγγείλαμε την άθλια, κυνική στάση της ελληνικής κυβέρνησης που, σε ρόλο τοποτηρητή του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, υιοθετεί πλήρως όλα τα προσχήματα των ΗΠΑ και φτάνει στο σημείο να κλείνει συνειδητά τα μάτια στην παραβίαση και αυτού ακόμα του κουρελιασμένου «διεθνούς δικαίου», στο οποίο κατά τα άλλα ορκίζεται. Έτσι, δίνει ταυτόχρονα πάτημα στις απαράδεκτες διεκδικήσεις της τουρκικής αστικής τάξης στην Κύπρο, το Αιγαίο, την Ανατολική Μεσόγειο.

Το ΚΚΕ θα συνεχίσει τον αγώνα ενάντια στις νέες απειλές του βορειοαμερικάνικου ιμπεριαλισμού ενάντια στην Κούβα, τη Γροιλανδία, το Ιράν και άλλες χώρες. Εκφράζουμε τη βαθιά διεθνιστική μας αλληλεγγύη στον κουβανικό λαό και το ΚΚ Κούβας, σε όλους τους λαούς.

Στην Ευρώπη, με πρωταγωνιστές τις ΗΠΑ και τη Ρωσία (Τραμπ - Πούτιν), με τη συμμετοχή της Ουκρανίας και κρατών-μελών της ΕΕ, εξελίσσεται διαδικασία αναζήτησης προσωρινού συμβιβασμού που -ακόμα κι αν επιτευχθεί- δεν αναιρεί τη γενική τάση όξυνσης των ανταγωνισμών.

Το ΝΑΤΟ προετοιμάζεται για γενικευμένο πόλεμο στην Ευρώπη, διατάσσει δυνάμεις και ενισχύει τις στρατιωτικές βάσεις στα ρωσικά σύνορα, εκσυγχρονίζει το συμβατικό και πυρηνικό του οπλοστάσιο, τροφοδοτεί την Ουκρανία με σύγχρονο εξοπλισμό.

Η ΕΕ δυναμώνει και με σχετική αυτοτέλεια την πολεμική οικονομία και προετοιμασία που διαπερνά το σύνολο των κλάδων και τομέων της οικονομίας των κρατών-μελών, με ιδιαίτερο το ρόλο της Γερμανίας και της Γαλλίας. Διαθέτει πάνω από 800 δισ. ευρώ για τον «επανεξοπλισμό της Ευρώπης», ενισχύει τα υπάρχοντα και δημιουργεί νέα ταμεία και προγράμματα για τους στρατιωτικούς σκοπούς, κλιμακώνοντας την επίθεση κατά των εργατικών-λαϊκών δικαιωμάτων.

Το ΚΚΕ στέκεται διαχρονικά στο πλευρό του παλαιστινιακού λαού, καταδικάζει την κατοχή και τη γενοκτονία του από το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ, με τη στήριξη των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ. Η προσωρινή εκεχειρία, που επιβλήθηκε τον Οκτώβρη με την παρέμβαση των ΗΠΑ, δεικνύει την ισραηλινή κατοχή και ακυρώνει τη λύση των δύο κρατών. Ο αγώνας συνεχίζεται για ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος στα σύνορα πριν τον Ιούνιο του 1967, με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ, με εδαφική ενότητα, χωρίς κατοχικές δυνάμεις, εποικισμούς και εποίκους, με την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων και την επιστροφή των προσφύγων.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η κυβέρνηση της ΝΔ, με τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ και των άλλων αστικών κομμάτων, ακολουθώντας το δρόμο των προηγούμενων κυβερνήσεων, βαθαίνει την εμπλοκή της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και στους σχεδιασμούς των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, για τα συμφέροντα και την αναβάθμιση της θέσης της αστικής τάξης, τη μετατροπή της χώρας σε ενεργειακό-μεταφορικό κόμβο, διεκδικώντας μεγαλύτερο μερίδιο από τη λεία των ιμπεριαλιστικών πολέμων και επεμβάσεων.

Η επικίνδυνη πολιτική της εμπλοκής υλοποιείται δια μέσου της λειτουργίας όλης της χώρας ως πολεμικού ΝΑΤΟϊκού ορμητηρίου, με τη χρησιμοποίηση των αμερικάνικων βάσεων, τη στήριξη του καθεστώτος Ζελένσκι και την αποστολή οπλισμού στην Ουκρανία, τις στρατηγικές σχέσεις με το κράτος του Ισραήλ.

Συνολικά, με όρους εργατικού-λαϊκού κινήματος, αξιοποιώντας την πείρα που συγκεντρώθηκε, κλιμακώνουμε την πάλη ενάντια στη μεταφορά στρατιωτικού εξοπλισμού στα πολεμικά μέτωπα και βάζουμε στο επίκεντρο τις αμερικανοΝΑΤΟϊκές βάσεις και υποδομές, για να κλείσουν τα ορμητήρια του πολέμου και να αντιταχθεί ο λαός στους νέους επικίνδυνους σχεδιασμούς που προωθεί η κυβέρνηση.

Το ΚΚΕ στηρίζει αποφασιστικά τους στρατιώτες και τους αξιωματικούς που αντιτίθενται στην αντιλαϊκή πολιτική και τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και διεκδικούν τα δικαιώματά τους μέσα στα στρατόπεδα και στο δρόμο του αγώνα μαζί με τον υπόλοιπο λαό και τη νεολαία. Τονίζουμε ιδιαίτερα τη σημασία των μεγάλων κινητοποιήσεων εν ενεργεία και απόστρατων στρατιωτικών που αντιτάσσονται στον απαράδεκτο κυβερνητικό νόμο που υποβαθμίζει τα δικαιώματα των αξιωματικών και υπαξιωματικών και επιβάλλει στις ένοπλες δυνάμεις τα ΝΑΤΟϊκά πρότυπα. Ενισχύουμε ακόμα περισσότερο το κίνημα αλληλεγγύης στους φαντάρους που αρνούνται να υπηρετήσουν τα σχέδια του ΝΑΤΟ και της αστικής τάξης.

Στην πράξη έχει αποδειχτεί ότι η εμπλοκή στα σχέδια των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ, της ΕΕ και του Ισραήλ, όχι μόνο δεν εγγυάται την ασφάλεια του λαού, αλλά τον οδηγεί σε μεγάλες περιπέτειες, κάνει τη χώρα στόχο αντιπoinων, έχει δρομολογήσει εξελίξεις αμφισβήτησης των κυριαρχικών δικαιωμάτων, ακόμα και της κυριαρχίας της χώρας.

Αυτό μαρτυρά η πορεία των ελληνοτουρκικών σχέσεων, τα τετελεσμένα και οι διεκδικήσεις της ΝΑΤΟϊκής Τουρκίας που πολλαπλασιάζονται στο πλαίσιο του δόγματος της «Γαλάζιας Πατρίδας», των «Γκρίζων Ζωνών», του «Τουρκολιβικού Συμφώνου» και άλλων στρατηγικών επιλογών του κράτους της Τουρκίας. Αμφισβητεί τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας, την κυριαρχία επί νησιών και βραχονησίδων, παραβιάζει τη συνθήκη της Λοζάνης, χαρακτηρίζοντας τη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης ως τουρκική.

Η θεωρία των «ήρεμων νερών» που υποστηρίζουν η κυβέρνηση και με διάφορους τρόπους τα άλλα αστικά κόμματα αποδείχτηκε ανυπόστατη και η περίοδος αυτή χρησιμοποιήθηκε για την προβολή νέων διεκδικήσεων και τετελεσμένων.

Η κατάσταση περιπλέκεται παραπέρα με τις συμφωνίες αναβάθμισης των αστικών σχεδιασμών για τη μετατροπή της Ελλάδας σε ενεργειακό κόμβο, πυλώνα διακίνησης του αμερικάνικου υγροποιημένου αερίου (LNG), μέσω του κάθετου ενεργειακού διαδρόμου προς την Ουκρανία, προωθείται η ανάπτυξη των στρατηγικών σχέσεων ανάμεσα στην Ελλάδα, το Ισραήλ και την Κύπρο.

Στην Κύπρο, κράτος-μέλος της ΕΕ, με Βρετανικές, ΝΑΤΟϊκές βάσεις και στρατηγικές συμμαχικές σχέσεις με τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, διατηρείται η κατοχή του 37% του νησιού για 51 και πλέον χρόνια κι εξυφαίνονται διχοτομικά σχέδια «δύο κρατών» που υποστηρίζει το τουρκικό κράτος ή «δύο συνιστώντων κρατών» που παρουσιάζεται ως συμβιβαστική πρόταση. Πρόκειται για αρνητική εξέλιξη που είναι σε αντίθεση με την αναγκαιότητα ανάπτυξης της λαϊκής πάλης, για Κύπρο ανεξάρτητη και

ενιαία, δηλαδή ένα και όχι δύο κράτη, με μία και μόνη κυριαρχία, μία ιθαγένεια και διεθνή κρατική οντότητα, κοινή πατρίδα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, χωρίς κατοχικά και κάθε είδους ξένα στρατεύματα και βάσεις, χωρίς εγγυητές και προστάτες, με το λαό κυρίαρχο.

Στις συνθήκες αυτές αποκτά μεγάλη σημασία η κατεύθυνση πάλης του ΚΚΕ για την ανάπτυξη της φιλίας και της κοινής πάλης του ελληνικού, του κυπριακού και του τουρκικού λαού, των λαών της περιοχής, ενάντια στις αστικές τάξεις και τα συμφέροντά τους, στην αντιλαϊκή πολιτική των αστικών κρατών και κυβερνήσεων, στις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες τους.

Αγαπητοί σύντροφοι,

Η συνολική αυτή κατάσταση διαμορφώθηκε την ώρα που οι εξελίξεις έχουν αναδείξει την αναγκαιότητα της επαναστατικής ανασύνταξης του κομμουνιστικού κινήματος, την οποία υπερασπίζεται το ΚΚΕ και ΚΚ με τα οποία συνεργάζεται το Κόμμα μας στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κομμουνιστικής Δράσης (ΕΚΔ) και της Διεθνούς Κομμουνιστικής Επιθεώρησης (ΔΚΕ), ή άλλα δεκάδες ΚΚ, από διάφορες περιοχές της υδρογείου, με τα οποία συζητάμε συντροφικά.

Το ΚΚΕ, με πίστη στην αρχή του προλεταριακού διεθνισμού, παίρνοντας υπόψη το διεθνή χαρακτήρα της ταξικής πάλης και την αναγκαιότητα της ενιαίας στρατηγικής του κομμουνιστικού κινήματος, παλεύει με στόχο την επαναστατική ανασύνταξη του ευρωπαϊκού και του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Οι στόχοι της κυβερνητικής πολιτικής για τη βελτίωση του επενδυτικού περιβάλλοντος, την πρόωρη αποπληρωμή του δημόσιου χρέους και τη στήριξη των επενδύσεων στην πολεμική οικονομία θα μεταφραστούν σε κλιμάκωση της επίθεσης στα δικαιώματα και στο εισόδημα των εργαζομένων. Αυτούς τους στόχους που υπηρετούν τη στρατηγική του κεφαλαίου και της ΕΕ προσυπογράφουν όλα τα κόμματα της σημερινής συστημικής αντιπολίτευσης.

Η προηγούμενη περίοδος διέψευσε για άλλη μια φορά τον μύθο της καπιταλιστικής ανάπτυξης για όλους, που τάχα μπορεί να ωφελήσει και τους θύτες και τα θύματα της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Αποδείχτηκε ξανά ότι όλες οι μορφές αστικής διαχείρισης (επεκτατική - περιοριστική πολιτική, άνοδος - πτώση επιτοκίων κλπ.) ωφελούν σταθερά το κεφάλαιο και φορτώνουν νέα βάρη στον λαό.

Η στροφή προς την πολεμική οικονομία δεν αφορά μόνο τις νέες επενδύσεις και την αύξηση της παραγωγής της πολεμικής βιομηχανίας (όπλα, πυρομαχικά, ηλεκτρονικό πόλεμο) και της ευρύτερης στεφάνης επιχειρήσεων που παράγουν σχετικά εμπορεύματα (π.χ. είδη επιμελητείας). Αφορά κυρίως τη βαθύτερη εμπλοκή της χώρας στον ενεργειακό και εμπορικό πόλεμο ΕΕ - Ρωσίας και στην υπαγωγή πολλών κλάδων στους στόχους και στα έργα πολεμικής προετοιμασίας.

Η προώθηση αυτών των στόχων, με τη στήριξη όλων των κομμάτων του συστήματος, μεταφράζεται σε μεγάλα κέρδη των εγχώριων ενεργειακών, κατασκευαστικών και τραπεζικών ομίλων και των εφοπλιστών. Αυτοί είναι οι μόνοι που έχουν λόγο να πανηγυρίζουν. Αντίθετα, ο λαός, εκτός απ' την ένταση της εκμετάλλευσης, τις περικοπές σε αναγκαίες δαπάνες κοινωνικής πολιτικής και την ένταση της καταστολής, μπορεί να μετατραπεί και σε στόχο στρατιωτικών αντιποίνων, καθώς αυξάνει ο κίνδυνος ενός γενικευμένου ιμπεριαλιστικού πολέμου.

Με τον ίδιο αντιλαϊκό προσανατολισμό αναπτύσσονται και αξιοποιούνται σήμερα ο ψηφιακός μετασχηματισμός της οικονομίας και του κράτους και οι εφαρμογές της Τεχνητής Νοημοσύνης.

Όλες οι νέες τεχνολογίες και ιδιαίτερα η Τεχνητή Νοημοσύνη αξιοποιούνται απ' την εξουσία του κεφαλαίου, διεθνώς και στην Ελλάδα, ως μέσο αύξησης της εκμετάλλευσης και ως μέσο ελέγχου, χειραγώγησης και καταστολής του λαού. Ο καπιταλισμός αξιοποιεί τις τεχνολογίες αιχμής για να προσεγγίσει την πλήρη υπαγωγή της εργασίας στους στόχους του κεφαλαίου. Ακυρώνει τη δυνατότητα που προσφέρει η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων για να μειωθεί ο εργάσιμος χρόνος και να αναβαθμιστεί το περιεχόμενο του μη εργάσιμου χρόνου σε όλες τις πλευρές της κοινωνικής ζωής.

Στον φόντο αυτών των αλλαγών δυναμώνει η τάση μεγέθυνσης μεγάλων ομίλων και γενικότερα η συγκέντρωση και συγκεντροποίηση του κεφαλαίου.

Σε κάθε περίπτωση, ο μονοπωλιακός καπιταλισμός που σαπίζει δεν είναι ούτε παντοδύναμος, ούτε ανίκητος. Η σύγχρονη εργατική τάξη, η κύρια παραγωγική δύναμη, είναι ο αποφασιστικός παράγοντας για την αντιμετώπιση των σύγχρονων μηχανισμών του συστήματος, για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση του σοσιαλισμού.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Οι διεργασίες που εξελίσσονται στο έδαφος της όξυνσης των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, της πολεμικής προετοιμασίας και της αύξησης της λαϊκής δυσарέσκειας, οι ενδοαστικές αντιθέσεις για το λεγόμενο παραγωγικό μοντέλο, την κατανομή των κοινοτικών και κρατικών κονδυλίων και την ιεράρχηση των ενισχύσεων, διαπερνούν και τις διεργασίες για την αναμόρφωση του αστικού πολιτικού συστήματος. Τέτοιες διεργασίες εκδηλώνονται ανάμεσα σε διάφορα τμήματα του κεφαλαίου που εκφράζονται ή επιδιώκουν να εκφραστούν και πολιτικά.

Εκδηλώνονται τάσεις αμφισβήτησης της κυβέρνησης που προέρχονται από το εσωτερικό της ΝΔ και κατευθύνονται κυρίως ενάντια στη σημερινή της ηγεσία, δίχως να φαίνεται προς το παρόν ότι κλονίζουν τη συνοχή της κυβέρνησης. Στη διατήρηση της συνοχής της ΝΔ συμβάλλει και η κατάσταση που επικρατεί στο τόξο των άλλων αστικών κομμάτων, αφού ακόμα δε φαίνεται ένα κόμμα ή συνεργασία κομμάτων να λειτουργεί με αξιώσεις για την αναπαραγωγή του δίπολου της αστικής κυβερνητικής εναλλαγής, γεγονός που δυσκολεύει το αστικό πολιτικό σύστημα.

Το γεγονός ότι δεν υπάρχει –τουλάχιστον σε αυτή τη φάση– συγκροτημένο κυβερνητικό δίπολο εναλλαγής της διακυβέρνησης, το λεγόμενο «κενό», σύμφωνα με πολιτικούς σχολιαστές, είναι ένα πρόβλημα που το σύστημα προσπαθεί να λύσει αξιοποιώντας ταυτόχρονα και διάφορες καταστάσεις, γεγονότα, ζητήματα, δοκιμάζοντας έτσι και τη δυναμική ενδεχόμενων λύσεων.

Για παράδειγμα, η επανεμφάνιση Τσίπρα εντάσσεται σε ένα τέτοιο πλαίσιο, με το «ξαναβάπτισμα» να γίνεται μετά από κάποια χρόνια «αγρανάπαυσης» και με ειδικό σενάριο που φτιάχτηκε στα «δέκα χρόνια δημοψήφισμα».

Ταυτόχρονα, σε διαδικασία δοκιμασίας βρίσκονται και άλλες διεργασίες και προοπτικές, όπως το κόμμα Καρυστιανού που έχει τη στήριξη ορισμένων εκδοτικών συγκροτημάτων, αστών πολιτικών και διάφορων δυσареστημένων από τα αστικά κόμματα που προέρχονται.

Σε αυτό το πλαίσιο ήταν ενταγμένη και η δημοσκοπική άνοδος που εμφανιζόταν, κυρίως το πρώτο εξάμηνο το 2025 και που ως ένα βαθμό συνεχίζεται με εξάρσεις και υφέσεις, για το κόμμα «Πλεύση Ελευθερίας» της Ζ. Κωνσταντοπούλου.

Επειδή όλα αυτά δεν είναι αυστηρά κατασκευασμένα, αλλά πατάνε και στην αντικειμενικά γενικευμένη δυσарέσκεια και αγανάκτηση λαϊκών δυνάμεων, γίνεται προσπάθεια να διοχετευτούν προς υπαρκτές πολιτικές δυνάμεις αστικού προσανατολισμού που διαφοροποιούνται από την κυβέρνηση σε πλευρές της πολιτικής της, ασκώντας με το λαϊκισμό τους μια επίδραση σε τμήματα κοινωνικών

δυνάμεων, κυρίως της υπαίθρου, όπως για παράδειγμα η «Ελληνική Λύση» του Κ. Βελόπουλου.

Όσο οξύνονται οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις και το ενδεχόμενο ενός ευρύτερου ιμπεριαλιστικού πολέμου εμφανίζεται περισσότερο πιθανό, θα επηρεάζει και το αστικό πολιτικό σύστημα καθοριστικά. Άλλωστε, διαχρονικό στοιχείο της πολεμικής προετοιμασίας των καπιταλιστικών κρατών είναι η καταστολή του «εσωτερικού ταξικού εχθρού», πράγμα που σημαίνει ότι θα γίνονται όλο και περισσότερο χρήσιμες για το σύστημα ακροδεξιές ή φασιστικές πολιτικές δυνάμεις που, μιλώντας στο όνομα της «εθνικής ενότητας» και του «κοινού εθνικού συμφέροντος», θα στρέφονται ενάντια στην ταξική πάλη και θα επιχειρούν να υπαγάγουν εργατικές λαϊκές δυνάμεις στους σχεδιασμούς της καπιταλιστικής εξουσίας.

Το Κόμμα απαιτείται να έχει επαγρύπνηση και ετοιμότητα με την παρέμβασή του να δυσκολεύει την επιχείρηση χειραγώγησης της λαϊκής δυσαρέσκειας, παρακολουθώντας στενά τις εξελίξεις και πώς αυτές θα καταλήξουν στη διαδικασία αναμόρφωσης του αστικού πολιτικού συστήματος, προκειμένου να αντιμετωπιστούν με επιτυχία όλες οι απόπειρες «φτιασιδώματός» του με «παλιά» και «νέα» υλικά, οι οποίες στοχεύουν τις εργατικές λαϊκές συνειδήσεις, που τα τελευταία χρόνια αρχίζουν και μετατοπίζονται ως ένα βαθμό, αμφισβητώντας την κυρίαρχη πολιτική, συμμετέχοντας σε αγώνες, σε σωματεία και φορείς, αλλάζοντας τον συσχετισμό υπέρ των ταξικών δυνάμεων από τα κάτω, προσβλέποντας στο ΚΚΕ.

Είναι η στιγμή που χρειάζεται να δυναμώσουμε την ιδεολογική-πολιτική επίθεση και προβολή της θέσης του ΚΚΕ που είναι η μόνη πραγματικά προς όφελος των συμφερόντων της εργατικής-τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, για μη συμμετοχή ή στήριξη σε αστικές κυβερνήσεις, με όποιο μανδύα και αν αυτές εμφανίζονται και κάτω από οποιοσδήποτε εξελίξεις, είτε μακρόχρονης «ειρηνικής πορείας με το πιστόλι στον κρόταφο του λαού» είτε μεγαλύτερης πολεμικής εμπλοκής και ιμπεριαλιστικού πολέμου.

Να αναδείξουμε ότι απέναντι στο αποπροσανατολιστικό δίλημμα που επικεντρώνει μόνο στο πρόσωπο του Μητσοτάκη ή της ΝΔ, υπάρχει η εναλλακτική πρόταση του ΚΚΕ που οδηγεί στην ανάγκη να μετατραπεί η μαζική λαϊκή αμφισβήτηση στη ΝΔ και τον Μητσοτάκη σε συνολική αμφισβήτηση της πολιτικής που υλοποιεί η κυβέρνηση αυτή, όσες κυβέρνησαν μέχρι σήμερα, αλλά και τα κόμματα που στηρίζουν στην ουσία τις ίδιες πολιτικές που υπηρετούν το καπιταλιστικό σύστημα. Μόνο χάσιμο χρόνου είναι οι βαθιά λαθεμένες και εξίσου αποπροσανατολιστικές προτάσεις κάποιων κομμάτων της αντιπολίτευσης περί δήθεν «προοδευτικών» μετώπων, «δημοκρατικών», «κεντροαριστερών» συμμαχιών για να φύγει ο Μητσοτάκης και άλλα σχετικά ουτοπικά παραμύθια.

Άλλωστε στην Ελλάδα έχουν δοκιμαστεί πολλές κυβερνητικές εκδοχές, υπάρχει συσσωρευμένη αρνητική πείρα, επομένως οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να περιμένουν τίποτα από διάφορες κυβερνητικές εναλλαγές. Αυτή η πείρα τούς βοηθά να κατανοήσουν και το γιατί το ΚΚΕ λέει κατηγορηματικά «όχι» σε συμμετοχή ή στήριξη τέτοιων αστικών κυβερνήσεων. Αυτή η πείρα πρέπει να υπενθυμίζεται συνεχώς για να τη γνωρίζουν κυρίως οι νεότερες ηλικίες που δεν την έχουν ζήσει. Είναι δικό μας καθήκον να μεταφέρεται ανελλιπώς και συνεχώς αυτή η πείρα.

Διακριτός, ξεχωριστός πόλος, πραγματική λαϊκή αντιπολίτευση, στην αντίπερα όχθη, στο πλευρό του λαού και των αγώνων του, βρίσκεται σταθερά μόνο το ΚΚΕ. Η συμπόρευση μαζί του παντού, μέσα στο κίνημα, σε βουλευτικές και άλλες εκλογικές διαδικασίες, αποτελεί μονόδρομο, προκειμένου να ανοίξει ένας άλλος διαφορετικός δρόμος υπέρ των εργατικών λαϊκών συμφερόντων.

Από το 21^ο στο 22^ο Συνέδριο, αλλά και σε μεγαλύτερο βάθος χρόνου, από το 19^ο Συνέδριο, σημειώσαμε πρόοδο. Η εκτίμηση αυτή γίνεται ακριβώς γιατί πρέπει αυτά τα βήματα προόδου να τα κατοχυρώσουμε και εδραιώσουμε παραπέρα.

Εκτιμάμε ότι έχουμε πρόοδο στην παρέμβαση και ικανότητα καθοδήγησης κινήματων.

Υπάρχει βελτίωση της ικανότητας συσπείρωσης με βάση την αντικαπιταλιστική - αντιμονοπωλιακή γραμμή που έχουμε επεξεργαστεί στα μαζικά κινήματα. Αυτό δείχνει και επιβεβαιώνει η πανελλαδική εικόνα.

Έχει βελτιωθεί η ικανότητα άμεσης κομματικής και μαζικής παρέμβασης σε μεγάλα γεγονότα που έχουν συμβεί όλη αυτή την περίοδο.

Έχουν γίνει θετικά βήματα στην επεξεργασία της ιδεολογικής-πολιτικής διαπάλης και γενικά και σε επιμέρους μέτωπα και ζητήματα.

Υπάρχει σημαντική αντανάκλαση αυτής της θετικής πορείας στην άνοδο της πολιτικής, εκλογικής και συνδικαλιστικής μας επιρροής αυτά τα χρόνια. Αυτό εκφράστηκε και στις εκλογικές μάχες που δώσαμε και στις αρχαιρεσίες σωματείων, συλλόγων, σε πολλούς κλάδους.

Η θετική εξέλιξη της προσυνεδριακής διαδικασίας, η μεγάλη, συντριπτική συμφωνία των μελών του Κόμματος με τις Θέσεις της ΚΕ, η προσπάθεια στελεχών να συμβάλουν στην όλη προσυνεδριακή συζήτηση, αποτελούν βάση, ωστόσο δεν πρέπει να μας καθησυχάσουν.

Δεν έχουμε την ψευδαίσθηση και την αυταπάτη ότι το ζήτημα αυτό της αντιστοίχισης είναι κάτι που λύνεται «μια και έξω» ή ότι αρκούν ορισμένα μέτρα βελτίωσης, με την έννοια ότι η αντιστοίχιση αυτή συνδέεται με την επιβεβαίωση στην πράξη του ρόλου του Κόμματος ως συνειδητής επαναστατικής πρωτοπορίας και θα κριθεί σε βάθος χρόνου στην υλοποίηση των σκοπών του, θα κριθεί τελικά στην πράξη.

Ωστόσο, σήμερα, εξετάζουμε το ζήτημα σε συνθήκες που, αν και δεν είναι επαναστατικές, τροφοδοτούν τη μαζική δυσaréσκεια και την έντονη κινητικότητα εργατικών-λαϊκών δυνάμεων. Αυτό είναι κρίσιμο και καινούργιο στοιχείο που μπορεί να δυσχεράνει καθοριστικά τη δυνατότητα διαχείρισης του καπιταλιστικού κράτους ή και να διαμορφώσει προϋποθέσεις κλονισμού και ανατροπής της καπιταλιστικής εξουσίας. Ως αποτέλεσμα κρίνεται ως ακόμα πιο επιτακτικό το καθήκον η πολιτική και μαζική δράση του Κόμματος να βασίζεται στη στρατηγική του.

Στο 22^ο Συνέδριο στρέφουμε την προσοχή μας σε ορισμένα κρίσιμα ζητήματα που θεωρούμε ως προϋποθέσεις για να μπορούμε σήμερα να λύνουμε αυτό το ζήτημα της αντιστοίχισης. Όπως:

- Στην αναβάθμιση της ιδεολογικής συγκρότησης των οργάνων και των ΚΟΒ.
- Στην εσωκομματική λειτουργία και την καθοδηγητική δουλειά με το βλέμμα στραμμένο στην ΚΟΒ
- Στα ζητήματα της κομματικής οικοδόμησης
- Στην καθοδηγητική βοήθεια στην ΚΝΕ
- Στη συνεχή προσπάθεια αναβάθμισης της κομματικής μαζικής διαφώτισης και προπαγάνδας
- Στην ανάδειξη και διάταξη των στελεχών μας

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Στη στρατολογία και οικοδόμηση είμαστε συνολικά πολύ πίσω σε αντίστοιχες κομβικές περιοχές της χώρας, σε στρατηγικής σημασίας κλάδους, στις γυναίκες εργατικής-λαϊκής ένταξης. Είναι κρίσιμο να αντιμετωπίζουμε τη στρατολογία ως «στάση ζωής» του κάθε υποψήφιου κομματικού μέλους. Η απόφαση να ενταχθεί κάποιος στο Κόμμα δεν είναι απόφαση μιας στιγμής. Αναδιοργανώνει όλη τη ζωή του, είναι απόφαση που αλλάζει τη ζωή του, τις προτεραιότητές του, τον τρόπο που αντιλαμβάνεται τα πράγματα. Πρέπει να τον/την προσεγγίζουμε με εκείνο τον συνδυασμένο τρόπο που βαθαίνει τον τρόπο σκέψης του για όλα τα ζητήματα που τον

απασχολούν: Από την προσωπική του ζωή, την εργασία του, το πώς βλέπει τον εαυτό του στην ταξική πάλη, «στο κάλεσμα της Ιστορίας» μέσα από την πράξη και καθημερινή δράση και λειτουργία του.

Η στρατολογία και η οικοδόμηση είναι μια διαρκής και δύσκολη υπόθεση. Απαιτείται στοχοπροσήλωση, αφοσίωση, σταθερότητα, μπόλικος χρόνος, επαφή στα βασικά στοιχεία του Προγράμματος, αξιοποίηση κάθε χαραμάδας ώστε να φτάσει η θεωρία μας σε εργάτες και εργάτριες που πιθανά τώρα να μη μοιάζουν με πρωτοπόρους, αλλά σε μια μελλοντική φάση να μπορέσουν να ηγηθούν.

Για την αντοχή του Κόμματος, την ίδια του την πορεία, την ικανότητά του και τη σταθερότητά του στις καμπές της ταξικής πάλης παίζει καθοριστικό, καταλυτικό ρόλο η ίδια η σύνθεσή του από την εργατική τάξη. Η δύναμη της Οργάνωσης είναι αυτή που δίνει συνείδηση του σκοπού, αφοσίωση στην εκπλήρωσή του, συνειδητή πειθαρχία, όπως και απaráμιλλη αντοχή στις δυσκολίες. Μόνο η εργατική τάξη μπορεί να εκδηλώσει τέτοιες αρετές και γνωρίσματα. Είναι στοιχεία δοκιμασμένα που τα έχει δείξει σε μεγάλους ταξικούς αγώνες.

Δεν υποτιμάμε ούτε παραβλέπουμε την προσπάθεια που έγινε. Αλλά χρειάζεται να έχουμε απόλυτη συναίσθηση των αδυναμιών μας. Να συνειδητοποιήσουμε ότι είμαστε έξω από σημαντικούς, κρίσιμους χώρους, ότι δεν έχει αντιστοιχηθεί σε μεγαλύτερα αποκρυσταλλώματα κομματικής συγκρότησης και ισχυροποίησης η καθημερινή κοπιαστική προσπάθεια που κάνουμε.

Από αυτή τη σκοπιά, όλα τα καθοδηγητικά όργανα, τα τμήματα χρειάζεται να δουλέψουν συστηματικά ώστε η επεξεργασία των θέσεών μας, τα συμπεράσματα των αγώνων, η ικανότητα διαπάλης να δένεται οργανικά με την επεξεργασία του σχεδιασμού της οικοδόμησης ως ενιαίο καθήκον με εξειδίκευση των μέτρων που θα υπηρετείται από όλες τις πλευρές ως περιεχόμενο και ως δράση, συμβάλλοντας στο να ξεπερνιούνται μονομέρειες, να λύνεται δημιουργικά η ουσιαστική σύνδεση της ιδεολογικής δουλειάς με την καθημερινή δράση και μέσα στο κίνημα.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Αξιοποιώντας την πείρα που συγκεντρώσαμε τα προηγούμενα χρόνια, έχουμε διαμορφώσει πλέον τις προϋποθέσεις για να κάνουμε ένα αποφασιστικό βήμα στον ολοκληρωμένο σχεδιασμό και ένταξη της ιδεολογικής - μορφωτικής δουλειάς στην καθοδηγητική δουλειά. Ένα αποφασιστικό βήμα ώστε η καθημερινή καθοδηγητική δουλειά να εστιάζει αποτελεσματικά στο βάθεμα των ιδεολογικοπολιτικών δεσμών με τον περίγυρό μας, ιδιαίτερα με την εργατική τάξη και να μην αποσπάται απ' τη στρατηγική μας στο όνομα των υπαρκτών αντικειμενικών δυσκολιών.

Με επιμονή μπορούμε και πρέπει επίσης να συνεχίσουμε την προσπάθεια για την προώθηση ορισμένων απαραίτητων μέτρων για την επιτυχία του σχεδιασμού μας. Συγκεκριμένα μπορούμε και πρέπει να μετρήσουμε βήματα προόδου:

- Στην αποκατάσταση της σχέσης των μελών και στελεχών του ΚΚΕ με τον Ριζοσπάστη, στην ουσιαστική αξιοποίησή του στην καθημερινή μαζική, ιδεολογικοπολιτική δράση.

- Στη μελέτη, αξιοποίηση και διάδοση άρθρων της ΚΟΜΕΠ και των εκδόσεων των κομματικών επεξεργασιών, ώστε να συνοδεύουν σταθερά όλες τις πλευρές της κομματικής ζωής (π.χ. θεματικές συζητήσεις στα Όργανα και στις ΚΟΒ).

- Στην αναβάθμιση του συστήματος εσωκομματικής μόρφωσης και των σχολών των νέων οπαδών, που περιλαμβάνει τη διαμόρφωση νέας εκπαιδευτικής βαθμίδας βασικών γνώσεων για όλα τα μέλη των ΚΟΒ.

- Στην ένταση της μορφωτικής προσπάθειας με την προώθηση ιστορικού και λογοτεχνικού βιβλίου, επαφής με το προοδευτικό πολιτιστικό έργο κάθε μορφής

- Στην παρακολούθηση, καταγραφή, κωδικοποίηση του ιδεολογικοπολιτικού

μετώπου και την εξειδίκευση της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης. Στην τακτική, ουσιαστική συζήτηση στα καθοδηγητικά όργανα για τον έλεγχο προόδου του σχεδιασμού μας για την αναβάθμιση της ιδεολογικής δουλειάς, με επίκεντρο την άνοδο της ικανότητας των ΚΟΒ και όλων των κομματικών μελών για τη δράση και παρέμβασή τους από τη σκοπιά του προγράμματος του Κόμματός μας.

Κριτήριο πραγματικής προόδου της δουλειάς μας είναι το κατά πόσο τελικά οργανώνεται και ελέγχεται η καθημερινή δουλειά στη βάση της διαλεκτικής σχέσης επαναστατικής θεωρίας και πράξης.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η επαναστατική συνέχεια του Κόμματος στο μέλλον συνδέεται άμεσα και ουσιαστικά με την ύπαρξη γερής και μαζικής ΚΝΕ στο σήμερα. Η ευθύνη ώστε τα μέλη της ΚΝΕ να διαμορφώνονται ως νέοι επαναστάτες με όρους προοπτικής για να αποκτήσουν τον τιμημένο τίτλο του κομματικού μέλους, αφορά πρώτα και κύρια το Κόμμα. Συνεπώς, όρος και προϋπόθεση για να μπορεί στην πράξη η ΚΝΕ να αποτελεί βασικό αιμοδότη του Κόμματος αποτελεί η ανάληψη αυτής της ευθύνης ουσιαστικά και η μετουσίωσή της σε συγκεκριμένα μέτρα στήριξης.

Από το προηγούμενο Συνέδριο μπορεί να έχουν μετρηθεί κάποια βήματα, όμως δεν είναι ενιαία παντού, δεν είναι σταθερά, ούτε επαρκή.

Το μεγαλύτερο κενό στην παρακολούθηση και βοήθεια των ΟΒ εντοπίζεται συνήθως στις μαθητικές οργανώσεις. Σε σχέση με τους μαθητές χρειάζεται καταρχάς να γίνει άμεσο βήμα στο να υπάρχει ενιαία καθοδηγητική αντίληψη, σκέψη και παρέμβαση, ιδιαίτερα σε ότι έχει να κάνει με τις μικρότερες ηλικίες και τα Γυμνάσια.

Είναι χρέος μας πολύ πιο αποφασιστικά να στηρίζουμε τα όργανα και τις ΚΟΒ στο πώς να καταρτίζουν σχέδιο με περιεχόμενο που να ανοίγει δρόμο για την ανάπτυξη σταθερής και κατάλληλης παρέμβασης στη νεολαία. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να εκτιμάνε καλύτερα τι απασχολεί αυτές τις ηλικίες, να κατανοούν το βάθος της ιδεολογικής παρέμβασης του αντιπάλου, να μην υποτιμάνε το τι καταλαβαίνει και τι όχι ένας μαθητής, ένας σπουδαστής στην κατάρτιση, ένας φοιτητής, ένας εργαζόμενος νέος ή μια εργαζόμενη νέα χωρίς κοινωνική, ταξική πείρα, καμιά φορά ακόμα και χωρίς ουσιαστική εργασιακή πείρα. Η υπάρχουσα πείρα μπορεί να βοηθήσει ώστε το περιεχόμενο διεκδίκησης ενός σωματίου να περιλαμβάνει τους συνολικότερους όρους ζωής της νέας βάρδιας της εργατικής τάξης (ελεύθερος χρόνος, οικογένεια, στέγη κλπ.) και όχι μόνο τα «στενά» εργασιακά.

Το τμήμα, επίσης, της νεολαίας που βρίσκεται στις σχολές κατάρτισης αποτελεί αυτόματα στοιχείο υποδομής και οικοδόμησης για μια σειρά από κλάδους που ιεραρχεί το Κόμμα και η ΚΝΕ.

Στον χώρο παρέμβασης των φοιτητών, όπου ο αντίπαλος αναπαράγει αλλά και διαμορφώνει νέα ιδεολογήματα, η ιδεολογικοπολιτική στήριξη των οργανώσεών μας είναι πολύ κρίσιμη. Παρότι οι ρυθμοί παρέμβασης και δράσης είναι απαιτητικοί, διαμορφώνοντας έτσι μια σειρά νέων στελεχών που αποκτούν σε σύντομο χρονικό διάστημα μια σχετική πείρα, ταυτόχρονα, με γρήγορους ρυθμούς αυτό το δυναμικό συντρόφων φεύγει και έρχεται νέο. Συνεπώς, η όποια πείρα κατακτιέται στις φοιτητικές οργανώσεις δεν μπορεί ποτέ να θεωρείται κεκτημένη εσασεί, καθώς οι αυξημένοι ρυθμοί ανανέωσής τους επιτάσσουν διαρκώς τη μελέτη βασικών μας θέσεων και την επαναφορά συμπερασμάτων.

Φυσικά, υπάρχουν και πολλά άλλα ακόμα ζητήματα που πρέπει να τα δούμε πιο αναλυτικά, κυρίως μετά το Συνέδριο, στην πορεία προς το 14^ο Συνέδριο της ΚΝΕ που θα γίνει στο τέλος του 2027, καθώς και κατά την προετοιμασία της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης για τη Νεολαία ή της Ευρείας Ολομέλειας της ΚΕ, ανάλογα με το τι θα καταλήξει η νέα ΚΕ.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Στην εισήγηση δίνουμε συμπεράσματα από την παρέμβαση του Κόμματος στα κινήματα. Παρά τα βήματα που έγιναν από το 21ο Συνέδριο, η κατάσταση στα κινήματα προσομοιάζει με «κινούμενη άμμο». Αν η παρέμβασή μας δεν αποκτήσει το απαραίτητο ιδεολογικό πολιτικό βάθος, υπάρχει πάντα ο κίνδυνος τουπισωγυρίσματος και της υποχώρησης από τα θετικά βήματα που κατακτήσαμε μπροστά στην τεράστια πίεση που θα ασκηθεί τα επόμενα χρόνια στο πλαίσιο και της πολεμικής οικονομίας και προετοιμασίας και με δεδομένη την ανασύνταξη των αστικών πολιτικών δυνάμεων.

Σήμερα για να πραγματοποιηθεί αυτό το αναγκαίο και επιτακτικό άλμα στην παρέμβασή μας στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα απαιτούνται ορισμένες αναγκαίες προϋποθέσεις.

Μια πρώτη βασική προϋπόθεση είναι να κατανοήσουμε ότι στην ανασύνταξη του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος αλληλεπιδρούν η δουλειά με το Πρόγραμμα του Κόμματος μέσα στο κίνημα και η συστηματική προσπάθεια να ανεβαίνει ο βαθμός οργάνωσης στα συνδικάτα, να αλλάζει ο συσχετισμός δυνάμεων στο εσωτερικό τους και να αυξάνεται η συμμετοχή των μελών τους στους αγώνες. Είναι απαραίτητο να προωθούμε συνδυασμένα όλους τους προηγούμενους στόχους που αποτελούν και προϋποθέσεις της ανασύνταξης.

Αυτό σημαίνει ότι απαιτείται αυτοτελής ιδεολογική πολιτική και οργανωτική δουλειά όλων των κομμουνιστών μέσα στην εργατική τάξη και στο συνδικαλιστικό της κίνημα με βάση το Πρόγραμμα και άλλες επεξεργασίες μας. Απαιτείται οργανωμένη, σχεδιασμένη δουλειά και με την αντίστοιχη διάταξη δυνάμεων για τη βελτίωση της κομματικής οικοδόμησης, πρώτ' απ' όλα στους χώρους δουλειάς και στις ειδικές κατηγορίες των νεότερων ηλικιακά εργαζομένων και γυναικών. Απαιτείται επεξεργασία και εξειδίκευση των πλαισίων πάλης και πρωτοπόρα μαχητική δράση για τα προβλήματα των εργαζομένων. Απαιτείται ταυτόχρονη συνεχής προσπάθεια συσπείρωσης ευρύτερων τμημάτων εργαζομένων στο πλάι του Κόμματος και της ΚΝΕ, ώστε να διευρύνεται το τμήμα αυτό που δρα πρωτοπόρα στον ιδεολογικό πολιτικό και μαζικό αγώνα, που προετοιμάζεται ώστε να παίξει ηγετικό ρόλο στους αγώνες της εργατικής τάξης και του συνδικαλιστικού κινήματος.

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι ο κομμουνιστής συνδικαλιστής για να είναι πρωτοπόρος ηγέτης και οργανωτής μαζών, είναι απαραίτητο να δρα πρωτοπόρα με τις ιδέες μας μέσα στο εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα, να διαφωτίζει ευρύτερες δυνάμεις για την αναγκαιότητα και τη ρεαλιστικότητα ανατροπής του συστήματος της ταξικής αδικίας και εκμετάλλευσης, του καπιταλισμού, για την ανωτερότητα και την επικαιρότητα του σοσιαλισμού.

Ταυτόχρονα, κριτήριο της ωριμότητας και της αντοχής στην επίμονη καθημερινή δουλειά είναι και το πόσο γίνεται κατανοητό αυτό που αναφέρεται στο Πρόγραμμα του Κόμματος, ότι η συσπείρωση της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης με το ΚΚΕ και η προσέλκυση πρωτοπόρων τμημάτων των λαϊκών στρωμάτων θα περάσει από διάφορες φάσεις. Το εργατικό κίνημα, τα κινήματα των αυτοαπασχολούμενων στις πόλεις και των βιοπαλαιστών αγροτών και η μορφή έκφρασης της συμμαχίας τους με αντιμονοπωλιακούς στόχους με την πρωτοπόρα δράση των δυνάμεων του ΚΚΕ, σε μη επαναστατικές συνθήκες, αποτελούν το πρόπλασμα για τη διαμόρφωση του επαναστατικού εργατικού-λαϊκού μετώπου σε επαναστατικές συνθήκες. Οι εργατικές και λαϊκές μάζες μέσα από την πείρα της συμμετοχής τους στην οργάνωση της πάλης σε κατεύθυνση σύγκρουσης με τη στρατηγική του κεφαλαίου θα πείθονται για την ανάγκη να πάρει η οργάνωση και η

αντιπαράθεσή τους χαρακτηρήα εφ' όλης της ύλης και με όλες τις μορφές σύγκρουσης με την οικονομική, πολιτική κυριαρχία του κεφαλαίου.

Υπάρχει επομένως ανάγκη να κατανοούμε πιο βαθιά και διαλεκτικά όλους τους παράγοντες που συνδυασμένα πρέπει να υπηρετούν το ανέβασμα της συνειδητότητας και της οργάνωσης της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων (τη συλλογική πείρα του εργατικού - συνδικαλιστικού κινήματος, την άρρηκτη σχέση της ιδεολογικής πολιτικής δράσης με την ανάπτυξη των αγωνιστικών κινητοποιήσεων για τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των εργαζομένων).

Μέσα σε όλα αυτά να κατανοούμε πιο ολοκληρωμένα τον ειδικό αναντικατάστατο καθοδηγητικό ρόλο του Κόμματος ως πρωτοπορίας της εργατικής τάξης. Να παίρνουμε υπόψη μας ότι το συνδικαλιστικό κίνημα είναι κατώτερη βαθμίδα οργάνωσης της εργατικής τάξης. Ότι στις γραμμές του δρουν και παρεμβαίνουν όλες οι άλλες πολιτικές δυνάμεις, το κράτος, η εργοδοσία. Επομένως, η διαδικασία ριζοσπαστικοποίησης και χειραφέτησης της εργατικής τάξης είναι πιο απαιτητική διαδικασία, εξαρτάται από πολλούς παράγοντες που ανεβάζουν τις απαιτήσεις της παρέμβασης του Κόμματος.

Είναι καίριο ζήτημα, ο κομμουνιστής και η κομμουνίστρια, δουλεύοντας πλατιά μέσα στις εργατικές λαϊκές μάζες, μπαίνοντας μπροστά για κάθε λαϊκό πρόβλημα, να συμβάλλει συνειδητά να συνδέεται ο οικονομικός αγώνας με την πολιτική πάλη. Να κατανοεί ότι αυτή η διαδικασία δε γίνεται ούτε «μια κι έξω», ούτε συνθηματολογικά, είναι συνδυασμός ιδεολογικής, πολιτικής, μαζικής, οργανωτικής παρέμβασης πριν την εξέλιξη ενός αγώνα, κατά τη διάρκειά του και στη συνέχεια. Απαιτεί κλιμάκωση σε διεκδικήσεις που πρέπει να μπολιάζονται με περιεχόμενο, σε πολιτική αντιπαράθεση με τις κυβερνήσεις, την εργοδοσία, τους πραγματικούς υπευθύνους, ώστε να φωτίζεται ο δρόμος της πάλης για τη λύση των προβλημάτων, για την ικανοποίηση των δικαιωμάτων τους, συνδέεται αναπόσπαστα με τον δρόμο της ανατροπής.

Επειδή όμως ξέρουμε καλά ότι στο μαζικό αγώνα οι εργατικές μάζες δεν μπαίνουν έξω από την πάλη για τα δικαιώματά τους, γι' αυτό και είναι απαραίτητο να δυναμώσει η προσπάθεια για την εξειδίκευση αιτημάτων και διεκδικήσεων σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, με τη συστηματική ταυτόχρονα προσπάθεια για τη διαμόρφωση ολοκληρωμένων πλαισίων πάλης, ανάδειξη μετώπων πάλης που συμβάλλουν στην ενιαιοποίηση του αγώνα πλατύτερων τμημάτων των εργαζομένων σε αντικαπιταλιστική - αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση.

Αυτό είναι το σύνθετο καθήκον που συνειδητά σχεδιασμένα πρέπει να προωθούμε στο κίνημα, παίρνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε κλάδου, κάθε χώρου, τα οξυμένα προβλήματα που μπορούν να γίνουν κρίκος για την ανάπτυξη του συλλογικού αγώνα. Εντάσσοντάς τα στον δικό μας σχεδιασμό για το δυνάμωμα του αντικαπιταλιστικού αγώνα, σε συνεχή αντιπαράθεση με τις άλλες πολιτικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις που θα επιχειρούν τον περιορισμό της πάλης σε μια ρεφορμιστική κατεύθυνση και τον συνεχνιασμό.

Τα παραδείγματα από την παρέμβαση του Κόμματος που αναπτύχθηκε και τις μεγάλες πανελλαδικές κινητοποιήσεις, δείχνουν τις δυνατότητες. Να επεξεργαζόμαστε και τρόπους έκφρασης αλληλεγγύης, με διάφορες μορφές πάλης, όπως απεργίες κλπ.

Μπορεί να αξιοποιηθεί στην κατεύθυνση αυτή το γεγονός ότι έχει δυναμώσει η εκτίμηση, η εμπιστοσύνη προς το Κόμμα από ευρύτερο τμήμα εργαζομένων και μέσα στις γραμμές του συνδικαλιστικού κινήματος.

Η άνοδος του κύρους του Κόμματος και τα αποτελέσματα της δράσης μας στο εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα εκφράστηκαν και στις αρχαιρεσίες μεγάλων συνδικάτων, Εργατικών Κέντρων και Ομοσπονδιών σε Ιδιωτικό και Δημόσιο Τομέα. Είμαστε πρώτη δύναμη σε 14 Ομοσπονδίες του Ιδιωτικού και Δημόσιου τομέα και 22 Εργατικά κέντρα και στην ΑΔΕΔΥ. Επίσης, μεγάλωσε η στεφάνη σωματείων και γύρω από το ΠΑΜΕ που δραστηριοποιούνται σε όλες αυτές τις κινητοποιήσεις.

Ωστόσο, η σημαντική συμβολή του ΚΚΕ στη διαμόρφωση ενός ρεύματος αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής, μέσα από τη στάση του σε όλα τα μεγάλα μέτωπα, στη δράση μας μέσα στο κίνημα, πρέπει να αποκτήσει μόνιμα και σταθερά χαρακτηριστικά.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Στις Θέσεις της ΚΕ υπογραμμίζεται ότι η υπόθεση της Κοινωνικής Συμμαχίας κατακτιέται στην πάλη για τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα σε κατεύθυνση διεκδίκησης του συνόλου των σύγχρονων αναγκών, που αντικειμενικά μπορούν να αποτελέσουν και το έδαφος της κοινής δράσης των εν δυνάμει συμμάχων κοινωνικών δυνάμεων. Αυτό επιβεβαιώθηκε από μεγάλα μέτωπα πάλης που πήραν και πανελλαδική έκφραση, όπως για το έγκλημα των Τεμπών, ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, το μέτωπο της προστασίας της υγείας του λαού, μέσα από την πάλη για την αντιμετώπιση των συνεπειών από φυσικές καταστροφές που πήραν μεγάλη διάσταση, αλλά και με το μέτωπο ενάντια στους πλειστηριασμούς - εξώσεις λαϊκών κατοικιών κ.α.

Νέα σημαντική πείρα διαμορφώνουμε αυτή την περίοδο από το αγροτικό ξέσπασμα που χαρακτηρίζεται από την εξαιρετικά μαζική συμμετοχή στα μπλόκα των αγροτών και στις δράσεις που αποφασίζει η Πανελλαδική Επιτροπή των Μπλόκων, αλλά και την παρέμβαση του εργατικού - συνδικαλιστικού κινήματος στην κατεύθυνση υιοθέτησης και στήριξης των αιτημάτων των αγροτών με αιχμή το «φθηνά στο χωράφι, ακριβά στο ράφι, για τα κέρδη των καπιταλιστών», την επεξεργασία πλαισίων για την οργάνωση απεργιών και συλλαλητηρίων, αξιοποιώντας και το περιεχόμενο της αντιπαράθεσης με τον «προϋπολογισμό του πολέμου και της φτώχειας». Πρόκειται για σημαντική παρακαταθήκη στην προσπάθεια να στραφεί ο αγώνας από το εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα στο σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής.

Βασικά μέτωπα πάλης που ανοίξαμε το προηγούμενο διάστημα και συνεχίζουν να αποτελούν κρίκο για τον συντονισμό και τη συσπείρωση μαζικών φορέων και ευρύτερων λαϊκών δυνάμεων είναι:

- η υπεράσπιση του εργατικού-λαϊκού εισοδήματος, ενάντια στην ακρίβεια, τη φοροληστεία και τα χαράτσια, κόντρα στις κατευθύνσεις της ΕΕ, των κυβερνήσεων και του κεφαλαίου για μείωση των κοινωνικών δαπανών μπροστά στη στροφή για την πολεμική οικονομία,

- η πάλη ενάντια στην εμπλοκή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τις συνέπειες από τη συμμετοχή της χώρας μας στους ΕυρωΝΑΤΟϊκούς σχεδιασμούς

- ο αγώνας για αναβαθμισμένες αποκλειστικά δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες υγείας, πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας φροντίδας, ολόπλευρης προστασίας των παιδιών, στήριξης της αξιοπρεπούς διαβίωσης των ηλικιωμένων και των ΑμεΑ, των ατόμων με αναπηρία,

- ο αγώνας για αποκλειστικά δημόσιο σχολείο και πανεπιστήμιο, θέτοντας στο επίκεντρο το περιεχόμενο σπουδών, τα ζητήματα υποδομής, την πάλη ενάντια στους ταξικούς φραγμούς,

- η υπεράσπιση του δικαιώματος στη στέγη, για φτηνή και ποιοτική κατοικία με ευθύνη του κράτους, κόντρα στους πλειστηριασμούς και τις κατασχέσεις, τα δυσβάσταχτα ενοίκια,

- τα μέτρα για αντιπλημμυρική, αντιπυρική, αντισεισμική θωράκιση, για την προστασία της ανθρώπινης ζωής.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Οι πρόσφατες αγροτικές κινητοποιήσεις προσφέρονται για την εξαγωγή σημαντικών συμπερασμάτων για τη σχέση Κόμματος - κινήματος με επίκεντρο τις Θέσεις για το 22ο Συνέδριο, τον στόχο για ολόπλευρη ισχυροποίηση του Κόμματος σε κάθε δοκιμασία για ν' ανταποκριθεί στην ιστορική αποστολή του, την πάλη για τον σοσιαλισμό.

Όσο πιο μαζική είναι η λαϊκή αγροτική δυσaréσκεια, τόσο πιο έντονη είναι η διάχυση διεκδικήσεων συνδεδεμένων με απατηλές πολιτικές διεκδικήσεις.

Στην εμπειρία των αγροτών μετρά η έκφραση έμπρακτης αλληλεγγύης από το Κόμμα, την ΚΝΕ, με όλους τους τρόπους και τα μέσα που διαθέτουν, αλλά και από το ταξικά προσανατολισμένο εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα.

Στοιχείο της κλιμάκωσης των αγώνων είναι και να γίνονται βήματα στη συνειδητοποίηση των αδιεξόδων του καπιταλισμού, στη συνειδητοποίηση της αναγκαιότητας και των προϋποθέσεων ταξικής - λαϊκής σύγκρουσης για την ανατροπή της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας - εξουσίας, για την εργατική εξουσία με τη στήριξη των βιοπαλαιστών αγροτών. Να ζυμώνεται και να συνειδητοποιείται ευρύτερα πως η κρατική στήριξη του αγροτοπαραγωγού προϋποθέτει επιστημονικό κρατικό σχεδιασμό των κοινωνικοποιημένων μέσων παραγωγής, πως απαλλαγή του αγροτοπαραγωγού από τη μέγγενη του βιομήχανου, του εμπόρου, της τράπεζας προϋποθέτει να καταργηθεί και η αγοραπωλησία της γης. Να συνειδητοποιείται ότι «για να μη φύγει ο αγρότης από τη γη "του" που τη χρησιμοποιεί ως μέσο παραγωγής» είναι απαραίτητο να υπάρχει σοσιαλιστικό κράτος που θα εξασφαλίζει υποδομές προστασίας από φυσικές καταστροφές, θα εισάγει νέες τεχνολογίες - μηχανήματα - οργάνωση που θα προστατεύουν παραγωγό και παραγωγή, θα ανεβάζουν το βιοτικό επίπεδο, θα αυξάνουν τον ελεύθερο χρόνο του, πλουτίζοντας τα ενδιαφέροντά του και δίνοντας διέξοδο στις αναζητήσεις μιας πολύπλευρης δράσης και ζωής. Αυτό απαιτεί και μια άλλου τύπου συνεταιριστική οργάνωση ως συμπληρωματική της σοσιαλιστικά οργανωμένης μεγάλης αγροτικής - κτηνοτροφικής μονάδας, απευθείας συνδεδεμένης με τη σοσιαλιστική βιομηχανία και το κρατικό εμπόριο.

Σε τελευταία ανάλυση, η διαφώτιση προς τον αγρότη να μη φοβάται την κατάργηση της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας, να αντιληφθεί τα πλεονεκτήματα της σοσιαλιστικής ιδιοκτησίας ακόμα και στη γη. Μόνο σε αυτή τη βάση μπορεί να οικοδομείται μια αγωνιστική σχέση με αγροτικές δυνάμεις σε αντιπαράθεση και απεμπλοκή από αυταπάτες για αλλαγή κυβερνητικής πολιτικής με πολιτική στήριξη άλλων αστικών κομμάτων, σε απεμπλοκή από την αναζήτηση μιας «καλύτερης» ΚΑΠ, δήθεν προς το συμφέρον του ατομικού αγροτοπαραγωγού, κτηνοτρόφου, μελισσοκόμου, αλιέα.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Επίσης, η σύνδεση της ιδεολογικής-πολιτικής δουλειάς στους αυτοαπασχολούμενους των πόλεων πρέπει να γίνεται στη βάση μόνιμων προβληματικών χαρακτηριστικών τους, όπως: έλλειψη ελεύθερου χρόνου, διαρκής αβεβαιότητα, εξάρτηση (μέσω πιστώσεων κλπ.) από μονοπώλια, χρέος στην εφορία, στο Ασφαλιστικό Ταμείο, αδυναμία προσαρμογής στις τεχνολογικές τιμιπίδες του εκσυγχρονισμένου φορολογικού μηχανισμού.

Ως προς τα ψηφιακά πελατολόγια κλπ, ο ιδεολογικός-πολιτικός αγώνας μας πρέπει ν' αναδείξει ότι η ατομική εργασία ολόένα και περισσότερο εντάσσεται σε μια ευρύτερη κοινωνική εργασία - παραγωγή σ' έναν ευρύτερο σχεδιασμό.

Η ιδεολογική-πολιτική δουλειά πρέπει να παίρνει υπόψη τον κλάδο: Π.χ. στους κομμωτές υπάρχει πολλή αυτοαπασχόληση (βγάζουν με κόπο μεροκάματο, αφού πρέπει να πληρώσουν Ταμείο, εφορία κλπ., επίσης έχουν εξαντλητικό ωράριο, μυοσκελετικά προβλήματα)· οι φωτογράφοι φθίνουν, ενώ οι συντηρητές ασανσέρ θα

εξελίσσονται ως μισθωτοί. Το ίδιο και στο ταξί, χρειάζεται η ανάδειξη του μέχρι σήμερα ιδιοκτήτη σε οδηγό - άμεσα εξαρτημένο από διάφορα συστήματα οργάνωσης αλυσίδων ταξί. Από τα παραπάνω προκύπτει η σύνδεση των προβλημάτων των αυτοαπασχολούμενων με τις νομοτέλειες της σοσιαλιστικής οικονομίας ως μόνης εναλλακτικής στη σύνδεσή τους με την καπιταλιστική οικονομία. Προκύπτει η ανάγκη παρέμβασης με βάση το Πρόγραμμά μας. Στην περίπτωση των οδηγών ταξί γιατί και πώς η άμεση ένταξη στις αποκλειστικά κρατικές υπηρεσίες μεταφοράς κι όχι μόνο συνδέεται με απαλλαγή από την αγωνία και τα χρέη του ιδιοκτήτη, τα εξαντλητικά ωράρια εργασίας, με πραγματικά ανθρώπινες συνθήκες ζωής και εργασίας, ανεξάρτητα από τον ειδικό χαρακτήρα της εργασίας.

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Από το 21ο Συνέδριο έγιναν βήματα στη δράση των κομμουνιστριών στο ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα.

Ταυτόχρονα, όμως, μεγαλώνουν και οι απαιτήσεις ώστε να ανέβει η ικανότητα των γυναικών κομματικών μελών να δουλεύουν με πλατύτερες μάζες γυναικών των εργατικών-λαϊκών δυνάμεων, που δε συμμετέχουν στα σωματεία και στους Συλλόγους τους.

Η πείρα δείχνει ότι χρειάζεται να ενθαρρύνονται οι γυναίκες που συσπειρώνονται να εκφράζουν απορίες, σκέψεις, προβληματισμούς, προτάσεις, για να αναπτύσσεται η διαπάλη με τις σύγχρονες αστικές και μικροαστικές αντιλήψεις για το γυναικείο ζήτημα και το φεμινιστικό κίνημα, να συνειδητοποιούνται οι ριζοσπαστικές διεκδικήσεις και τα αιτήματα, να αποφασίζονται οι αγωνιστικές πρωτοβουλίες και πολύμορφες παρεμβάσεις που θα διευρύνουν τους δεσμούς με τις γυναίκες των λαϊκών δυνάμεων.

Εκτιμάμε ότι η κοινή δράση της ΟΓΕ με φορείς της κοινωνικής συμμαχίας του εργατικού - συνδικαλιστικού κινήματος, του αγροτικού, των αυτοαπασχολούμενων, του φοιτητικού, άλλων επιμέρους κινήματων χρειάζεται να γίνει πιο ουσιαστική, ώστε να συμβάλει στην ανάπτυξη της μαζικότητας των εκδηλώσεων και των μορφών πάλης, όπως και στην καλύτερη γνώση των κοινών προβλημάτων και των αιτιών τους.

Στην εισήγηση, τέλος, δίνονται αναλυτικά κωδικοποιημένα όλα τα βασικά καθήκοντα της ΚΕ που θα εκλεγεί μέχρι το 23^ο Συνέδριο. Δεν θα τα πω πάλι αναλυτικά.

Συντρόφισσες και σύντροφοι αντιπρόσωποι στο 22^ο Συνέδριο,

Φτάνοντας στη σημερινή μέρα, πρώτη μέρα των εργασιών του 22^{ου} Συνεδρίου του ΚΚΕ, νοιώθουμε περήφανοι για όλη την πορεία του Κόμματός μας, των γενιών που πάλεψαν πριν από εμάς, όλων όσοι συνεχίζουν να παλεύουν μαζί μας, όσοι προσβλέπουν με ελπίδα και πίστη στο ΚΚΕ, στη θεωρία μας, τις αξίες μας, τα ιδανικά μας. Στις θύελλες που έρχονται, σε έναν κόσμο που φλέγεται, μπορούμε να ανταποκριθούμε, με ΚΚΕ δυνατό, σταθερό σε κάθε δοκιμασία, έτοιμο στο κάλεσμα της Ιστορίας.

Με αυτές τις αποφάσεις, με το Πρόγραμμά μας, απευθυνόμαστε στους εργάτες και υπαλλήλους του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, τους αυτοαπασχολούμενους ΕΒΕ, τους βιοπαλαιστές αγρότες, τους απόμαχους της δουλειάς συνταξιούχους, στους νέους και τις νέες, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές, στις γυναίκες εργατικής- λαϊκής ένταξης, στους μετανάστες, σε όλο τον εργαζόμενο λαό, ανεξάρτητα από φυλή, καταγωγή, φύλο, σεξουαλικό προσανατολισμό, χρώμα, θρησκεία, να συμπορευτεί

μαζί με το ΚΚΕ, για την επαναστατική ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, για τον σοσιαλισμό-κομμουνισμό.

Έτσι έχουμε μάθει εμείς να παλεύουμε και να πολεμάμε: «για όλου του κόσμου το ψωμί, το φως και το τραγούδι».

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΜΑΣ!

ΖΗΤΩ ΤΟ 22^Ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΜΑΣ!

**A
Θ
Η
Ν
Α**

**2
9
/
0
1
/
2
0
2
6**